

DAVID

HISTORICAL

L O X

PAPYRUS 1-2/2022

CHEFREDAKTÖR:

Saga Brummer

REDAKTION:

Eira Aalto

Jonas Berg

Anni Holmberg

Alexander Karlman

Lea Ekblad

Ida Karlgren

Tanja Rintala

Emelie Schauman

Edvin Voutilainen

Casper Wiedmer

Viktor Östman

LAYOUT: Saga Brummer

PÄRMBILD: Oliver Warelius

Tryckt på IB Bokhandel

Mars 2022

Upplaga: 120

UTGIVARE: Historicus rf

KONTAKT: chefredaktor@helsinki.fi

DENNA PUBLIKATION ERHÅLLER HUS FÖRENINGSTÖD

HEMNI

CHEFREDAKTÖRENS SPALT	4
Saga Brummer	
ORDFÖRANDES SPALT	6
Tanja Rintala	
INTERVJU MED HENRY RASK	8
Viktor Östman	
DAG LINDBERG IN MEMORIAM	12
60 ÅR FÖR HISTORICUS OCH VÄRLDEN	13
Casper Wiedmer	
SKAMLÖS KASSREKLAM	15
Anni Holmberg	
TVÅ ÅRSFESTMARSKALKERS MEMOARER	16
Eira Aalto & Ida Karlgren	
RESPONS TILL ÅRSFESTGRUPPEN	19
Alexander Karlman	
ÅRSFESTPROGRAM & MENY.....	20
Eira Aalto & Ida Karlgren	
HUMANISTISK DYSTOPI	22
Jonas Berg	
SKYDDSHÄXAN	24
Lea Ekblad	
TORRA HÖRNAN	26
BRON ÖVER PICKALA Å	30
Edvin Voutilainen	
GRATTIS DEREK 60 ÅR!	32
Anni Holmberg	
TORRA HÖRNAN 2012–2022	35
Emelie Schauman	
KORSORD	38
Ida Karlgren	

CHEFREDAKTÖRENS SPALT

Bästa läsare!

I din hand håller du årets första extratjocka och extrafestliga dubbelnummer av Papyrus, som (förhoppningsvis) lyckats komma ut precis lämpligt till Historicus 60-årsjubileumsfest! Ifall du för tillfället deltar i festligheterna råder jag dig att bläddra till mittenuppslaget, där hittar du nämligen både årsfestmenyn- och programmet! På baksidan har det även reserverats utrymme för hälsningar samt diverse klotter. Festdeltagarna uppmanas varmt att använda detta utrymme enligt egna behov och önskemål under kvällens gång! Det finns förstås en risk att de av er som deltar i festen inte hinner ta er en noggrannare titt på denna text under kvällens gång (jag hoppas åtmonstone ni har något bättre för er!), men jag har en känsla av att detta meddelande på sätt eller annat ändå kommer att nå er.

För tillfället är klockan egentligen litet för mycket för att jag skall lita på min egen förmåga att skriva. Ombrytningsprogrammet InDesign och jag har nämligen haft litet svårt att komma överens idag. Efter timtal av grälände trodde jag ändå att jag lyckats få programmet att göra som jag vill, men när det var dags att lägga in de sista bilderna hade jag tydligen gått för långt. InDesign vill bara inte acceptera dem.

Tydligen lär de vara skadade eller inkompatibla eller någonting. Struntsnack. Alla andra bilder har dugit. Programmet anar säkert att jag borde börja försöka bli klar snart för att få ut tidningen i tid...

En av de krånglande bilderna. Chefredaktören i full fart med att förbereda efterrätten inför julfesten 2021. Till jubileumsfesten har vi som tur bokat cateringfirma.

Suck. Nu craschade InDesign helt och hållet. Hoppas verkligen inte dagens arbete går

förlorat nu. När sparade jag senast? Hur mycket kommer jag vara tvungen att göra om? Tydligen är programmet ändå vänligt nog att erbjuda mig möjligheten att återskapa dokumentet i sin helhet. Det var vänligt av det! Bäst att ändå dubbelkolla saken för säkerhets skull. Bättre att märka att något fel nu, än då man står på årsfesten med en nytryckt tidning i hand. Det skulle bara saknas.

Allting verkar underligt nog vara i sin ordning. Så vitt jag nu kan se åtminstone. Där hade jag tur. Ifall jag löser bildproblemet återstår dock fortfarande att se. Hur det än går med den saken skall jag göra mitt bästa för att se till att det inte förstör din läsoplevelse allt för mycket. Mina InDesignkunskaper må vara aningen rostiga, men det är kanske inte det som är det viktigaste. (Det tänker jag åtminstone intala mig själv). Detta nummer skulle inte ha kunna skapats utan en alldeles fantastisk redaktion, som på relativt kort tidsvarsel trollet ihop innehåll för en tidning på hela 44 sidor!

Hur gick det egentligen till då jubileumsårsfesten skulle organiseras? Finns det spurgun på Pentala? Hur kommer framtiden måhända se ut för dem som studerar vid den humanistiska fakulteten? Svar på alla dessa frågor (och många fler) får du om du bläddrar vidare! I detta nummer av Papyrus hittar du förutom jubileumsrelaterade alster bland annat en intervju med Henry Rask, lokalhistoria, en novell om en mystiska häxa samt en del mer eller mindre satiriska skrifter.

Förutom den i dagens läge väletablerade ”Torra hörnan” med de senaste dumheterna föreningens medlemmar sagt och hört kommer ni även i detta nummer att få ta del av de bästa godbitarna från de senaste tio åren. Derek Fewster kanske också råkar hitta något som måhända skulle kunna intressera honom på sidorna 30–32. Läs och njut! (Det sista gäller alltså inte enbart Derek, utan er andra också!) Hoppas ni har en bra jubileumsårsfest! Och glöm inte att klottra riktigt mycket på pärmens baksida! Ifall någon lyckas producera ett så fantastiskt mästerverk att ni känner för för att dela det med oss andra är ni hjärtlig välkomna att skicka in en kopia på ert alster till redaktionen!

Saga Brumm

ORDFÖRANDE SPALT

Kära Historicus!

Ett nytt år är här med en ny styrelse. Undertecknad fick den stora äran att fungera som ordförande, jag tackar och bockar ödmjukt! 2022 kommer vara ett år för historieböckerna, vi har en superfin styrelse och även om världspolitiken är lite upp och ner kommer Historicus alltid förbli den bästa av föreningar.

Historicus som förening firar 60 år av verksamhet i år och föreningen grundades 1962 med Sten-Eric Forssell som Historicus första ordförande. Jag har oerhört stor respekt för alla de ordförande som hållit denna förening livskraftig i 60 år. Historicus har varit mitt livs förening sedan hösten 2017 när jag första gången steg in i Helsingfors universitet och jag är så tacksam att få vara en del av denna historia.

Detta blev nu någon sorts kärleksförklaring för föreningen, jag tenderar bli melodramatisk ibland! Hur mår föreningen då? Föreningslivet har sakta men säkert kommit igång, speciellt januari har varit väldigt lugn. I februari har vi haft månads- och årsmöte på Nya studenthuset efter en kort coronapaus. Efter mötet fortsatte traditionsenligt mötesjatkon, det var verkligen härligt att se föreningsmedlemmarna festa igen på Nyas femte våning.

Dessutom har föreningen varit super sportiga i februari. (Historicus sportar?? It's more likely than you think!) Så som förra året deltar Historicus i Stegmätaren, vi har redan hunnit besöka Fölisön, Tölöviken och Blåbärslandet under våra promenader. Jag ser verkligen framemot en fartfylld vår och jag hoppas alla läsare håller sig friska. I skrivande stund är det endast 3 veckor kvar till årsfesten, tagga tagga!

Länge leve Historicus, hoppas vi ses på årsfesten <3

Tanja Rintala

Ordförande i u-båten Vesikko.

INTERVJU MED **HENRY RASK**

Som redan är bekant är detta festnummer av Papyrus tillägnat vår fina förenings 60-års jubileum, en prestation som är absolut värd att fira med pompa och ståt! På samma gång som det är viktigt att vi firar dessa många år av Historicus som en välmående förening och som den svenska historiestuderarens hem, ska vi också reflektera och minnas vår förening som den förening den var och som den förening den kanske blir. Därför tänkte vi att vad är då inte bättre än att intervjua och samtala med en av vår förenings äldsta och mest ärade hedersmedlemmar, nämligen Henry Rask! En erfaren Historiker och föreningsman, se Papyrus 1/1/2017 för en tidigare intervju med Henry. I den här intervjun tänkte jag bygga vidare och fokusera på de 60 år som både Henry och Historicus upplevt.

Hur såg Historicus ut på din tid?

När jag kom in hösten 1965 så var föreningen riktigt ny, den fyller ju 60 i år och var grundad bara några år tidigare och hade inte riktigt hittat sina former. Vi var så få studerande, så det kändes trevligt att komma in, men samtidigt också uppskattande att bli erbjuden en position i föreningen. Jag hade aldrig haft en position i en styrelse och inte heller i skolan nådde jag fram till de som åkte på Finlandssvenska skolungdomsförbundets möten och annat dylikt, så det var uppskattande att bli upplyft och det var helt enkelt trevligt att vara där.

Det som var annorlunda då jämfört med idag är att Historicus bestod av många äldre medlemmar, sådana som var magistrar dök ofta upp och innehade positioner. Det var nämligen ofta en magister som innehade ordförandeposten de första par åren. Man betonade att det här är en ämnesförening och inte en nation, att det är en stor skillnad mellan dem. Jag kände mig aldrig hemma i min egen nation, alltså Nylands Nation, det var så massor av studenter att jag upp levde mig vara vilken i sammanhanget helt enkelt, annat var det i Historicus.

Skillnader mellan Historicus nu och då?

Den största skillnaden var åldersspannet. Om man hade varit aktiv så stannade man kvar och deltog på olika typer av möten, inte bara julfester eller liknande utan också på andra tillställningar. Där tycker jag det är en stor skillnad som tidigare ordförande och sedermera hedersmedlem. Jag har ju alltid blivit inbjuden och jag har tyckt att jag ska vara med så länge jag orkar. Då blev jag lite besviken då jag lärde känna en massa studenter under åren, men senare när jag kom på olika evenemang undrade jag att var är den och den personen, men sedan kom jag på att det har ju gått en tid. Men jag har märkt det finns fortfarande studerande som deltar även om det studerat färdigt så traditionen verkar inte vara helt borta.

Vad innebar det att studera historia på din tid? Några viktiga skillnader du märkt genom åren?

En stor skillnad märkte jag när jag hade förmånen att få fortsätta som lärare på lärare på universitetet i olika befattningar. Efter

det att jag slutade på universitetet 1990 så blev jag ombedd att fortsätta att hålla en kurs i nordisk historia som jag fortsatte med i två decennier, så jag var ju riktigt länge på universitetet.

När jag började studera så gällde de att gå på föreläsningar av den gamla typen, alla satt där nästan lite som på medeltiden, professorn docerade och vi andra satt där gjorde anteckningar och allra till sist var det ett slutförhör. Allt det här ändrades efterhand, det kom in väldigt snabbt en utveckling av seminariesystemet som är väldigt speciellt just för ämnet historia. Vad jag fick lära mig när jag själv höll seminarier var att det har utvecklats i Berlin hos ämnet historia och lånades in senare till Amerika i ordet seminarium. Det blev den viktiga undervisningsformen, där man delade ut uppgifter och diskuterade i en ganska liten grupp, det var en viss förmån ännu på den tiden att vara på den svenska sidan för att vi hade grupper av lämplig storlek. Bristen var dock att vi inte hade specialister kring oss, men studerande historiker kan ju alltid själv bli specialist. Det tvingade oss att fördjupa vårt kunnande på olika sätt beroende på vilka uppgifter man fick i proseminarier och senare seminarier.

Senare utvecklades ju också kurser i det ena och det andra, ofta med kort tid och till sist med olika typer av slutförhör. Det var intressant själv som lärare att testa på att inte ha slutförhör utan att ha förhör efterhand, eller till och med en märklig form som heter kursdagbok, den passade riktigt bra beroende på vad man hade. Vad som var speciellt var också att vi hade speciellt en aktiv student som förde oss andra framåt, nämligen blivande professor Max Engman, han blev senare professor för Åbo Akademi. Han var full av idéer och fick oss andra att arbeta med olika ämnen som vi tog upp i föreningen. Detta utvecklades ytterligare sen i så kallade reseseminarier som vi nästan genast direkt efter gav ut i form av skrifter. Reseseminarier utvecklades ytterligare och fortsatte i formen av samarbete med motsvarande förening vid Stockholm universitet, vi växlade mellan att ha reseseminarier i Finland och Sverige. Det här utbytet som vi själva byggde upp kändes

viktigt eftersom vi själva åstadkommit det. Vår professor Jarl Gallén bejakade det här och han följde gärna med men hade inte tid ordna själva programmet, men gav goda råd och annat dylikt. Vi tyckte att vi tillförde lärostolen med sina knappa resurser mycket genom för på den tiden hade vi bara en professor och en assistent.

Hur har förhållandet mellan lärare och studerande ändrats genom åren?

Det har förändrats oerhört mycket. På min tid var otänkbart att du en professor, menduandet kom snabbt via Sverige 1968. Men det avgörande är kanske det informella förhållandet mellan lärare eller professorer med sina studenter, som snabbt utvecklades och som har sin motsvarighet i skolan. När jag idag rör mig i skolvärlden dels som aktiv förälder med mina döttrar och med barnbarnet när jag kan vara med, så ser jag att det är en helt annan värld i skolan idag, där är skillnaderna mycket större. På universitet gick utvecklingen ganska sömlöst över och utan några motgångar. I skolan var det otänkbart att

till exempel en manlig lärare skulle ha gått klädd på annat sätt än med kostym, kavaj och slips. Det här fortsatte länge på universitetet och till exempel jag var alltid själv klädd i kavaj och slips under hela min tid. Idag upplever jag att jag ingen är klädd på det sättet. På kvinnliga sidan gled det också långsamt till det informella. Det var till exempel förbjudet för kvinnor att vara iklädd långbyxor när jag började studera. Det som hände sen var att det kom en smällkall vinter och blev specialtillstånd för kvinnor att ha långbyxor, jag minns nämligen hur jag tänkte att det här kan ju inte få fort sätta, som tur var tog det slut efter det.

Är det något du saknar speciellt från din studietid?

Jo, samvaron på institutionen. Det har såklart varit en välsignelse med telefoner och datorer, men att man på allvar började kommunicera per epost, det vande jag aldrig mig med. Under mina sista år förstod inte mina studenter om de till exempel kunde lämna in uppgifter på e-post eller få respons på uppgifter via e-post. Då sa jag nej, jag tänker skriva mina kommentarer och lämna in dom för hand. På samma gång som den här utvecklingen skett så har ju samvaron på institutionen minskat. Vi hade haft just en mycket trevlig samvaro där, men efter några år så upplevde jag när jag rörde mig där i institutionen, att ingen är där. Det känns som en jätteförlost, för tidigare mötte man där studenter och man pratades vid. Jag undrade just var och när studenter studerade för jag tyckte de var där hela tiden på institutionen, folk rörde ju sig såklart men det var alltid en liten grupp där. Just det där begreppet att vara på ”insten” är väldigt typiskt, man tog för givet att där var människor och man fick höra nyheter och allt vad som har hänt. Det upplever jag som största förlusten, för det har ju varit grundidén för universitetet, nämligen gemenskapen, utbytet av idéer såsom vad för kurser man kan ta eller vad för biämnena man kan rikta in sig på.

Vad för sorts föreningsliv idkade du på Historicus och andra föreningar?

För mig är och förblir Historicus föreningen med stort F, den viktiga föreningen i mitt liv, ty där har jag då lärt mig allting för jag hade ju inte varit med i någon tidigare. Sedan blev jag så intresserad av föreningslivet med poster på olika nivåer, styrelseledamot, ekonom och såklart drömmen att bli ordförande. För mig blev det sedan naturligt att gå med i andraföreningar, det blev en sorts ideologi att vara med i dem. Vi är många finländare som upplever att vårt samhälle byggs upp genom föreningar, så jag har haft en mängd positioner och varit särskilt aktiv inom ungdomsföreningsrörelsen, och haft där poster från lokalnivån ända till det högsta inom Finlands svenska ungdomsförbund. Allt det här har byggt på vad jag lärt mig av Historicus, jag tycker själv jag idag är en föreningsteoretiker och att jag kan det här. Jag har lärt mig det praktiskt helt enkelt, i det avseendet liknar alla föreningar varandra men har då olika målsättningar. Just den här gemenskapen att sitta på de här oändliga mötena som vi då hade i Historicus. Där lärde jag allting om föreningar, och då blev steget lätt att gå med i en annan för mig viktig förening, nämligen Historiska föreningen. Kravet i en styrelse förblir densamma, att hålla reda på saker och ting, att planera och verkställa.

Vad är ditt konstigaste minne från Historicus?

Det måste vara 1990 när jag skulle sluta vid universitetet och börja vid Hanaholmens kulturcentrum för Sverige och Finland. Jag blev nämligen kidnappad av mina elever, de lade en säck över mitt huvud och snurrade runt mig tills jag inte visste var jag var. Till sist förde de mig till en festlokal, men innan vi började fira blev jag tvungen att sätta mig ner en stund för mitt huvud blivit så snurrt av kidnappningen.

Som inbiten föreningsman vad har du för tips för oss som vill aktivera oss i *Historicus* eller någon annan förening?

För mig är det viktigaste att skapa en gemenskap, det tycker jag nog har sett i föreningen på senare år trots att jag på grund av sjukdom inte har kunnat vara med. Det finns den här starka gemenskapen i föreningen, man kan till exempel möta studenter på gatan, de umgås också utanför studierna. Det har jag tyckt är trevligt, för så var det också under min tid men inte under alla tider. Men det har ändå varit styrkan i *Historicus*, kanske just på grund av den litenheten så man har blivit tvungen att hålla ihop, och haft fördelar av att hålla ihop. Att hålla fast vid just detta tycker jag är viktigt, svårt idag när man kanske inte har den här självklara gemenskapen på institutionen. Man möts för lite under studierna, det tycker jag är en brist och därtill kom ju pandemin som endast förstärkte att man inte möter andra studerande. Så att göra allt för att återskapa gemenskapen när vi då slipper restriktionerna tycker jag är viktigt

Hur tror du *Historicus* kommer se ut i framtiden? Till exempel om 40 år?

Jag var pessimistisk i ett skede, men tyckte då sedan att med de tilläggsresurser som kom in med flera lärare ser jag optimistiskt på framtiden. Har man olika typer av lärare får man olika typer av studerande och olika idéer som korsar varandra, det ser jag just som styrkan som gör att man kan fortsätta med historia på svenska. Det fanns en tid då man tyckte på finskt håll att vi inte kan ha något större kunskapsutbyte när vi är så få, och det var kanske lite knappt då i det skedet med en professor och en assistent. I det avseendet tycker jag att det finns goda möjligheter att utvecklas. Hur det faktiskt ser ut sedan vid 100-årsjubileet det kan jag inte yttra mig om. För om jag skulle ha gissat hur det såg vid 20-årsjubileet så hade jag hade jag fått fel.

Varför är *Historicus* bäst?

Jag upplever det som så, att de hade varit omöjligt, ja faktisk omöjligt att studera historia på min tid utan att ha gemenskapen och stödet av *Historicus*. Det upplever jag som det viktigaste med *Historicus*, att även om vi var få, så åstadkommer man mycket på fem eller tiomanna hand. Det är ju föreningars styrka över huvud taget, att man förenas kring någonting och speciellt i vårt land som då sägs vara föreningarnas lovade land. Det har ju varit viktigt i ett resursfattigt land som Finland, och det har gett vårt civilsamhälle en styrka. Där är *Historicus* en länk i många andra, en av de länkar som byggt vårt samhälle, där man tar frågor man lösa och löser dem tillsammans.

Viktor Östman

IN MEMORIAM

HEDERSMEDLEMMEN

DAG BÖRJE ALARIK LINDBERG

Född 1.1.1940 i Tenala
Död 19.12.2021 i Helsingfors

Dag Lindberg tog studenten vid Ekenäs samlyceum år 1958 och skrev in sig vid Helsingfors universitet samma år. År 1967 blev han filosofie kandidat.

Dag Lindberg fungerade som föreningens ordförande under åren 1963 samt 1969. Under åren 1962–1963 samt 1965–1966 fungerade han som föreningens sekreterare. År 1997 blev han utnämnd till föreningens hedersmedlem.

Dag Lindberg var en av de sju personer som deltog i det grundande mötet för Historicus på Cafe Cinderella den 16 oktober 1962. Under mötet godkändes på Dag Lindbergs förslag att föreningens tvåfaldiga uppgift skulle vara:

1. *Att samla de svenska historie- arkeologi- och konst-historiestuderandena vid HU i syfte att åstadkomma gott kamratskap mellan dessa, samt*
2. *Att verka för att åstadkomma fördjupade insikter i fackämnena.*

Det var även Dag Lindberg som föreslog det namn som skulle komma att bli föreningens – Historicus.

1962–2022

60 ÅR FÖR HISTORICUS OCH VÄRLDEN

Historikerföreningen **Historicus** grundades 1962 och firar i år 2022 sitt 60-årsjubileum. Med 60 år på nacken har **Historicus** varit med om mycket och därmed också utvecklats i den värld som gång på gång omformats och utvecklats sedan 1962. Revolution, nytänkande och chock är bara några av de många ord som kan användas för att beskriva de sex gångna årtiondena. Vi ska nu gå igenom några milstolpar som vår kära förening varit och genomlevt.

1962

Det viktigaste av alla årtal, **Historicus** föddes detta år. Förutom **Historicus** föddes även många andra kända personer; bland annat skådespelarna Jim Carrey, Judy Foster och Tom Cruise samt artisten Sheryl Crow, den världsberömda polska författaren Olga Tokarczuk och Venezuelas nuvarande president Nicolas Maduro. Tyvärr måste världen även säga farväl åt den otroliga stjärnan Marilyn Monroe som dog, endast 36 år gammal. För att även betona det politiska klimatet är det värt att nämna Kubakrisen som omskakade hela världen i oktober 1962, ett praktexempel på hur instabila de sovjet-amerikanska relationerna var under kalla kriget.

1969

Historicus fyller 7 år, en ganska viktig milstolpe för finländska barn eftersom de börjar skolan i denna ålder. Detta år genomförde USA den första månlandningen och tog ett stort steg framåt i rymdkapplöpningen mot Sovjetunionen. Woodstockfestivalen i staden Bethel, dryga 160 kilometer nordväst om New York City, lockade hundratusentals åskådare och John Lennon påpekade mängden människor med orden “den största folkmassa som någonsin har samlats för ett annat syfte än krig”

1980

Historicus fyller 18 år, något som i det finländska samhället ofta uppfattas vara det stora steget in i vuxenlivet. Som 18-åring fick **Historicus** bevittna Robert Mugabe's makttillträde i det nyupprättade landet Zimbabwe. Han utnämndes först till premiärminister men blev ett par år senare president, något som han fortsatte vara tills han tvingades avgå på grund av hälsoskäl som 93 år gammal år 2017. Kanske **Historicus** även fick njuta av den spännande nyheten Rubik's Cube som lanserades samma år!

1982

20-årsjubileum för Historicus! Detta år valdes Mauno Koivisto till Finlands nionde president och han blev även Finlands förste socialdemokratiska president. Utanför Sydamerikas östkust utkämpades det tio-veckor långa Falklandskriget mellan Storbritannien och Argentina vilket slutade med brittisk seger. I Sovjetunionen tar Yuri Andropov över efter Leonid Breznev, som vår kära förening nått och genomlevt.

1992

Historicus 30 år! Maastrichtfördraget undertecknas i Nederländerna 7 februari och utgjorde grunden för den nya Europeiska unionen bestående av de tre rådande samarbetsformerna, de "tre pelarna". Tjeckoslovakien upplöstes i december och på Balkanhalvön utkämpades de jugoslaviska kriget. I det estniska presidentvalet samma år utsågs Lennart Meri till det självständiga Estlands första president i det postsovjetiska Europa.

2002

Två år in i det nya årtusendet och 40 år för Historicus. Henrik Meinander efterträder Matti Klinge som innehavare av den svenskspråkiga professuren i historia vid Helsingfors universitet. Den före detta amerikanske president Jimmy Carter tilldelades nobels fredspris och Eurovision Song Contest ordnas i Tallinn. Vi ska heller inte glömma att den finska marken detta år slopades som valuta i Finland och ersattes till fullo av euron efter en övergångsperiod på några år. Kanske Historicus årsfestavgift för första gången betalades i euro?

2012

Efter 50 fina år fortsatte Historicus vidare. Sommar-OS spelades i London och dryga 10 000 idrottare deltog i tävlingarna. Mobilspelet Candy Crush Saga utkom och blev oerhört populärt. Orkanen Sandy orsakade stor förödelse i delar av Karibien och USA i oktober. Carly Rae Jepsen uppnår stor succé med sången "Call Me Maybe" och Nicki Minaj likaså med "Starships".

2022

Historicus fyller 60 år och det firas stort på Sveaborg! Under året kämpar världen vidare med coronaviruset trots höga vaccinationssiffror och ökad förståelse för virusets karaktär. Politisk instabilitet råder i östra Ukraina till följd av Vladimir Putins ökade intresse för regionen. I Storbritannien firar drottning Elizabeth II 70 år på tronen.

Casper Wiedmer

VILL DU OCKSÅ TÖMMA KASSARNA ?

HISTORICUS-KASSEN NU NÄRA DIG FÖR 15€/ST

KONTAKTA [JUBILEUM@HISTORICUSRF.FI](mailto:jubileum@historicusrf.fi)

Ifall du gillar små
kassar så finns det
också sådana!

TVÅ ÅRSFESTMARSKALKERS MEMOARER

Det är den 6.2.2020, och en Facebookgrupp för årsfestkommittén skapas. Förväntningarna är höga, även om jubileet i sig endast hägrar som en skugga på horisonten - diffus och långt borta. Men på någon nivå visste vi nog att det var dags att snart börja planera...

Tidshopp till 24.9.2021. Ordförande postar en screenshot av ett mail med förfrågningar om jubileet. "Folk börjar bli amger-y. Vois ha möte".

Let us set the scene for you - i detta skede består alltså den forlorna årsfestgruppen av X antal distanströtta studerande. Pandemin, som i detta skede reducerat vårt sociala liv, utbildning och mentala hälsa till en skugga av vad de än gång var, hade rasat i typ ett komma fem år. Hoppet om en jubileumsårsfest kändes nästan som en coronainducerad feberdröm.

På hösten 2021 tar vi oss dock i kragen och släpar våra lealösa lik till Kajsabibban på hybridmöte. Det konstaterades då att "oj... inför senaste jubileumsårsfest började man planera typ 2 år innan. Hups." Här bestäms sedan bland annat lokalen (en skamlöst kopierad idé som härstammar från 50-årsjubileets anordnare), samt en preliminär to-do-list för årsfestkommittén. Nästa möte bestäms hållas på TS i oktober.

Under denna månad insåg vi bland annat att sprit å lokaler med mera kostar fyrk, så spon soransökan skickades ut i mitten av oktober. Ingen av de tillfrågade hörde av sig - så årsfestmarskalkerna tog saken i

egna händer, och gick tappert till sina arbetsgivare för att tigga fyrk på sina bara knän. (Stort tack till Svenska Odlingens Vänner, Tmi Eva Ahl och Christine och Göran Schildts stiftelse för att det!). Den 8.10 gick också en Save the Date ut på sociala medier och per e-post.

Efter detta möte tystnar källorna (FB-gruppen), och inga skriftliga bevis i detta medium existerar för att berätta hur det gick sen. Radiotystnad uppstår...

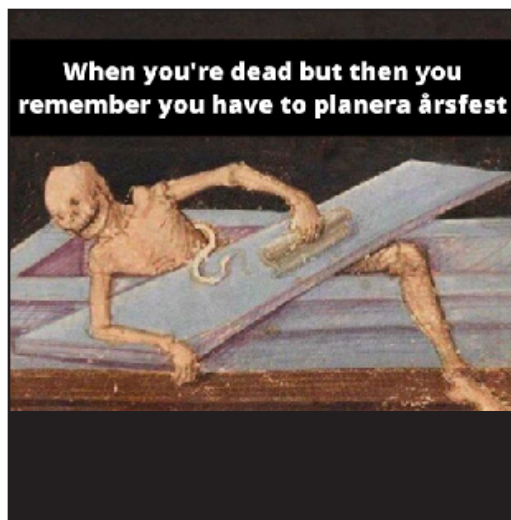
...Och bryts nästa gång på valmötet i december (helt i ordets bildliga mening, eftersom ena blivande årsfestmarskalken led att case av stumhet och den andra flydde staden innan mötet avslutats). Tack vare färdigt nedskrivna motiveringar till varför undertecknade förtjänade och var kapabla till att ordna fest (som sist och slutligen bottnade i det oslagbara "vi har sex appeal"... och det inte oviktiga faktum att ingen annan ställde upp för rollen) samt support i föreningen (möjligtvis var valet i det riggat?) valdes underskrivna till årsfestmarskalker anno 2022.

I något skede sjönk det sedan in att denna fina titel också krävde lite arbete - och jävligt snabbt också (märk här att

tidigare jubileumsmarskalker ju påbörjat sitt årsfestslit en aning tidigare än vi). Motin var det också dåligt med, eftersom vi vid varje beslut bittert muttrade ett “om det nu sen blir av”. En WhatsAppgrupp fixades, folk härjades med och tvingades förbinda sig till att vara årsfestslavar. En årsfesttalare behövdes med, och efter en misslyckad uppvaktning av bland annat Ted Forsström (på rim, till och med) rekommenderades en Sofia Gustavsson för jobbet. Sofia gick nådigt med på att komma och försöka säga något vettigt på festen, så sedan var det kirrat det med! (Tack Sofia!)

Canva gick het, cateringjakten var på gång, tusen mail skickades till diverse personer, halarmärke designades, Anni girlbossade tygkassar (detta äventyr torde egentligen få en egen text, men TLDR: Anni, med sin Karen-ability, lyckades besegra den onda kassgubben), sockor med Historicus-design blev aldrig av, en ordförandesambo anlätades som fotograf. Inför julfesten planerades ett boklotteri (tack alla som gav oss böcker!) för att samla in medel för festen (ty vi hade i detta skede budgeterat och fått skrämshicka). Då lotterimarskalken oturligt nog fortfarande saknade röst i detta skede behövde marskalk 2 dock ta över lotteriet, och lyckades som tur kanalisera sin inre Martha i denna kristid. En otrolig positiv nyhet var också att ordförande emeritus Stjernberg (som nog tidigt anmält intresse för att producera en ädel dryck jubileet till ära) inte hade något emot att kontaktas cirka gurka en och en halv månad innan festen av en stressad marskalk som tiggde öl.

Det konstateras också att många historiker samt annat kreti och pleti hade börjat undra om det skulle bli en årsfest eller ej. Denna fråga kände sig årsfestmarskalkerna (sitt ämbete till trots) inte kapabla att svara på (rådande pandemi and so on), så en kompromiss nåddes där en påminnelse om Schrödingers jubileumsårsfest (som alltså i detta skede existerade och inte existerade) gick ut den 30 januari.

Här nånstans hände också det som på en gång och med stor kraft förhöjde årsfestgruppens humör: statsminister Sanna Marin meddelar att ALLA restriktioner avskaffas under februari (!!!). Euforiska festmarskalker och festsvulta historiker hurrar, slår nävarna i luften, hjular, TAGGAR FEST! Den 12.2 skickas så länken till inbjudan ut, ÄNTLIGEN!

Annat som skulle ordnas: en Papyrus i jubileumsformat skulle skrivas, sponsorerens annonser skulle designas, programmet till festen planeras, inbjudan ordnas, meny väljas, spritkryssning bokas, logistiken detaljeras, och sen tusen andra saker.

Ett sista gemensamt möte ordnades på Thirsty Scholar den 18.2 som lockade många deltagare (orsaken kan ha varit platsen och de ädla drycker där säljs). Ett preliminärt tidsschema bestämdes och marskalkerna kände vid detta skede att kanske allt ändå blir bra...

“MarSKANKS? De e no vi de”

Eira Aalto
&
Ida Karlgren

RESPONS TILL ÅRSFESTGRUPPEN

(Fabo är angy)

Jag är sur över att vi valde mörk kostym som klädsel på Historicus 60-årsfest. Frack hade varit det enda lämpliga valet. Mörk kostym är alldeles för alldagligt.

Därför vill jag tacka mig själv för att jag stödet för frack på årsfesten. Därtill vill jag rikta ett nej tack till de övriga i årsfestgruppen som inte förespråkade frack eller gick med på mörk kostym. Dessa är: Ida Karlgren, Tanja Rintala, Anni Holmberg, Eira Aalto, Emil Eklund, John Wik, Oliver Warelius, Ruben Ritvala, Saga Brummer, Sten Selin, Julia Lindroos, Nathalie Kjellman och Dominique Stålström. :)

Alexander Karlman

UMANISTISK DYSTOPI

Den som följt med humanistiska fakultetens verksamhet, deltagit i diskussionstillfällena med dekanen och så vidare vet att fakulteten har dåligt med pengar och försöker skära ner där det är möjligt. Det här uppnås genom att bland annat minska på löner för timplärare och lämna små ämnens professorer obesatta när professorn pensioneras. Förra våren cirkulerade en adress för att rädda professuren i nordisk litteratur och i december en för att rädda teatervetenskapen. I februari fick vi veta att film- och tv-forskningen görs om till endast magisterstudier från och med nästa läsårsperiod 2023-2026, dock med en flerårig övergångsperiod (YLE-nätartikel 15.2, Helsingin Sanomat 18.2). Folkloristik och etnologi slås också samtidigt ihop till en linje. Låt oss spekulera om vad som kommer att hända inom de närmaste åren när kommande regeringar inte höjer anslagen och fakultetsrådet igen måste besluta om alla de små ämnenas fortsatta existens.

LÄSÅRSPERIODEN 2026-2029

Teaterforskningen läggs ner för att den finländska teatern varit död sedan 2020-2022 på grund av de strikta coronarestriktionerna och många skådespelare har hunnit byta bransch. Samtidigt startas ett projekt inom folkloristik och etnologi för att dokumentera den aktiva och nydanande barkulturen i Finland 2020-2022.

Professuren i filmforskning förblir obesatt när professor Bacon går i pension, eftersom finländska filmer ändå inte vinner internationella priser och därmed inte är värda att undersöka. Film ses är inte längre som en konststart, endast som Innehåll på Netflix för att fylla död-tid och tystnad. Att *Hytt nummer 6* råkade vinna Grand Prix vid Cannes är ett besvärligt undantag, men eftersom ingen såg den i biosalongen och den inte finns på Netflix var det lätt att förbise. Gamla utländska filmer kan man lika bra studera utomlands, anser man.

Estetik flyttas från konstforskningen tillbaka under filosofin som en skild studiehelhet eftersom Wikipedia säger att estetik är en gren av filosofin.

Teoretisk och praktisk filosofi slås ihop eftersom alla studieinriktningar i dagens läge bör ha både teori och praktik, och man kan ju samtidigt halvera antalet filosofiprofessorer som behövs. Humanistiska och samhällsvetenskapliga fakulteterna drar sticka om vem som ordnar undervisningen, humanistiska förlorar och tvingas fortsätta undervisningen.

Den svenska lärostolen i historia avskaffas, den finska och svenska historielinjen har ju redan samma studiestruktur och man kan ju alltid svara på svenska.

Alla historielinjer i de humanistiska och samhällsvetenskapliga fakulteterna slås ihop; ekonomisk och social historia blir en studiehelhet

inom allmän historia. Politisk historia spjälks till en studiehelhet inom allmän historia och en inriktning för krigshistorielinjen på Försvarshögskolan, eftersom krig är fortsättningen på politik med andra medel. Sammanslagningen gör det möjligt att minska på professorer och universitetslärtjänster i historia med upp till två tredjedelar.

Antikens grekiska och latin försvinner som alternativ ur kandidatprogrammet för språk, vill man lära sig dem kan man gå grundkurserna i dem på teologiska fakulteten. Studiehelheten i antikens kultur försvinner också för att det inte finns någon sådan i närområdet.

LÄSÅRSPERIODEN 2029-2032

Arkeologin läggs ner eftersom det inte är någon vits att göra utgrävningar i Finland när jordmånen är så sur att allt organiskt bryts ner, myrar är för jobbiga att gräva i och klimatförändringen har redan gjort att resten av möjliga framtida fynd går förlorade inom kort. Inte heller marinarkologi är lönt att syssla med i Finland när både Östersjön och Vandaforsen är så grumliga att ingenting syns. Man anser det inte vara någon vits att utbilda folk i Finland för att de ska flytta utomlands när det redan finns arkeologilinjer där. Dessutom förstår ingen i Finland sig längre på antikens kultur eller språk.

Professuren i nordisk litteratur förblir obesatt och undervisningen i ämnet minskar, kvar blir en valbar studiehelhet i finlandssvensk litteratur eftersom den är okänd i resten av Norden.

Nordiska språk (svenska som modersmål) och nordiska språk (finska som modersmål) slås slutligen ihop till en gemensam inriktning eftersom man ju alltid kan svara på sitt modersmål.

Den svenska lärostolen i filosofi slopas, vill man studera ett litet humanistiskt ämne på svenska i Finland finns ju alltid Åbo Akademi.

Baskiska, katalanska och galiciska försvinner också från utbudet för kandidatexamen i språk för att även om universitetet har ett nationellt viktigt uppdrag att ordna utbildning i vissa ämnen, bland annat mindre språk, så behöver det inte undervisa i alla regionala språk på andra sidan Europa. Undervisning ordnas ju ändå fortsättningsvis i spanska, franska och italienska.

Religionsvetenskapen försvinner från humanistiska fakulteten eftersom ingen kunde svara på varför både humanistiska och teologiska fakulteten undervisar i samma ämne.

Allmän litteraturvetenskap i kandidatprogrammet i konstforskning läggs ner, det finns ju ändå ett kandidatprogram i finskugriska och nordiska språk och litteraturer, och intresserade kan läsa allmän litteraturvetenskap på magistersnivå inom litteraturvetenskap. Konstforskningen döps om till musikvetenskap enligt det enda kvarvarande huvudämnet för kandidatprogrammet. Musikvetenskapen läggs ner när professorn går i pension.

Jonas Berg

*Cacti
Bonus?*

HISTORICUS LX

Program

Mingel

Ordförandes välkomnande
Torsten Rindö

Eöversätt

Hälsningar

Festtal
ED. Sofia Gustafsson

Utvärdering

"Hälsningar och glimtar från det andra året med!"

Intagning av nya medlemmar i Pro Cacto-orden

Fritt program

Dessert

Ö varna klump och jubeltid

MENY 1

Förrätt

Trost Slagen

Huvudrätt

Parlhörnkräft med mandarinås,
truffel och potatistärta

Dessert

Apelsinchokladbakelse

MENY 2

Förrätt

Grillad tofu på ärtskottsallad med
päranchutney

Huvudrätt

Svamp och grönsakskryten med
färsk tomatsås, stekt sparris och
morot

Dessert

Apelsinchokladbakelse

SKYDDSÄNGELN - HÄXAN

Finns det spurgun på Pentala? Hur sjutton tar de sig dit?

Som de äldre Papyruskonosörerna kanske minns skrev jag hösten 2020 en artikel om min sommar på Pentala, fast det nog främst handlade om fåren jag fick sköta. Den här texten kommer att handla om annan intressant fauna, nämligen inget mindre än en äkta häxa.

Det hela började en solig sommardag. Jag gick min vanliga runda för att stänga museets byggnader och upptäckte då att vår pantflasksinsamling hade plundrats. (Det var helt okej, vi samlar främst flaskor bara så att de inte ska hamna i roskisen). Jag tittade mig omkring och såg en liten figur smyga runt husknuten med en stor påse på ryggen. Kanske jultomten? Juli-tomten alltså.

Någon vecka senare stötte jag på varelsen igen. Jag satt i färjan på väg hem från Pentala. Färjan jag tar från Pentala åker till Finno och stannar på vägen vid Svinö. Det finns alltså två olika ställen man kan hoppa av på. Men man kan inte stiga på vid Svinö då båten går mot Finno. Vill man från Svinö till Finno får man ta en buss. Men här hoppade hon på. Den samma figuren som smugit runt på Pentala. Hon hade igen en stor säck på ryggen. Den skramlade av flaskor. Kaptenen hjälpte snällt figuren stiga på. Ingen kollade om hon hade en biljett. Färjan fortsatte mot Finno.

Jag satt som vanligt och läste tidningen och synade från bakom den figuren som stigit på. Hon måste vara en

livslevande häxa, tänkte jag. Så tittade jag fort ner i tidningen igen, häxan fick ju inte märka att jag stirrade. Det måste vara så här det är att vara James Bond! Mitt hjärta bultade och jag sneglade igen. Alla ipå båten märkte nog vad jag höll på med, men att se dum ut är lite av min specialitet och dessutom hann jag inte fundera på det, jag höll ju på och spionerade..

Häxan var minst tuusen år gammal. Hon var kanske en och tjugo lång och hade en stor tand, som Röllipeikko, men snedare. Hon var iklädd en sprängd bh och shorts (det vi alla egentligen hade velat ha på oss i sommarhettan om vi inte vore oroliga för vad andra skulle tänka). Hon hade på radion, en gammal bärbar radio. Här hade vi en figur som gav absolut "zero fucks" om vad andra tänkte om henne. Häxan och jag steg av i Finno. Jag cyklade iväg och såg inte henne igen på resten av sommaren.

I september såg jag i centrum en figur som liknade häxan. Den skramlade fort förbi, så det kunde ha varit någon annan också. Sedan glömde jag bort häxan. Tills hon gick utanför min dörr i december. Jag var på väg ut på promenad och där var hon. Det kom nyheter ur hennes radio, hon traskade förbi utan att ge mig en blick. Nästa dag var hon där nära igen. Jag hörde henne på långt håll. Och dagen efter det. Nu hade hon ordentliga vinterkläder på sig.

Häxan*Hexus scammlicus*

Utseende	Ca 120 cm hög, bara en tand, gammal
Ålder	Ca 150-1000 (år)
Kännetecken	Bär sopsäck
Läte	Schlager eller nyheter. Flaskskrammel.
Allegiance	Chaotic neutral

I januari var jag ute och promenerade på Stora Kalvholmen, en ö utanför Mattby. Jag hade gått dit över isen. Isen höll bra och jag hade alla tillbehör och visste vilken väg man skulle gå. På andra sidan Kalvholmen var det ändå öppet hav. Så, mitt i den underbara vintertystnaden hörde jag något; Tina Turner. Nä. Det kan inte vara. Jo. Det var häxan. Där kom hon, gående emot mig på den folktomma ön, utan några som helst isdubbar eller dylikt. VAD GJORDE HON DÄR? Hon gick rakt förbi mig och snart hördes "What's love got to do with it" bara svagt mellan de snöklädda granarna. Hon har kanske en kvast?

Jag har nu en teori. Jag tror alla har en egen skyddsängel som vakar över dem. Det är inte meningen att vi ska se våra egna skyddsänglar och det är därför min ängel inte märker mig. Hon vet var jag finns, men är omedveten om att jag ser henne. Måste vara en "glitch i matrixen". Skyddsänglar kan givetvis flyga och de är alltid nära en. Särskilt när man behöver dem. Eftersom skyddsänglar inte syns kan de inte tjäna pengar och de flesta kanske inte behöver det heller. Men min ängel behövde bevisligen varmare kläder till vintern - därför samlade hon pantflaskor.

Så varför ser min skyddsängel ut som en häxa? Borde hon inte vara en vacker ängel, eller kanske en småknubbig fe, som i Törnrosa?

Jag tror att ens skyddsängel tar formen av den skyddades personlighet. Lite som ett Patronus-djur i Harry Potter. Min skyddsängel speglar mig. Och ser jag mig i spegeln, så visst är det en utsupen nudistspurgu med musik på, som ser tillbaka. (Det är väl därför jag trivs i Historicus).Mysteriet är löst! Häxan följer mig för att skydda mig. Nu utmanar jag er andra att upptäcka er skyddsängel, är det bara jag som kan se min eller ser ni alla dem? Kanske en rätta du ser obehagligt ofta är din skyddsängel? Det kan dock bara vara en rätta, om du bor på något skänkt område. Men en rätta i Westend? Oberoende är jag lycklig över att ha en egen skyddshäxa och nästa gång jag ser, eller hör, henne gå förbi, kommer jag att le glatt. Men inte så glatt att hon inser att jag ser henne, ifall det inte är meningen.

Lea Ekblad

TORRA HÖRMAN

"Om man har prestationsångest, kan alkohol hjälpa"

- Hört på proseminariet

"V*ttu jag hatar alfabetet"

- En viss ordförande som gör ändringar i protokollet

"Jag har ännu också darra"

- Hört två dagar efter månadmötet

"Vem har bakat den här soppan?"

- Perus fastlag

"Sku ni ta emot ett jobb om de annars sku va jättebra men före intervjun måst ni skicka en bild på era fötter?"

- Ordförande emerita

"Klockan är elva och jag är redan trött på livet"

- Hört i Alexandria

"Nå, på tal om Henrikas mamma..."

- Hört i en konvo som inte ens lite berörde Henrikas mamma

"Jag har varit på studiebesök hos Ruben"

- Hört på redaktionsmöte

Men jaa att om ja nu vill förnedra mig för 50€ så skulle jag väl kunna lägga de på nåns onlyfans

- Anonym Emil

"Prärien är Amerikas Österbotten"

"Dom har int svara åt mig fast jag var helt v*tun asiallinen"

- En asiallinen mimmi

"Fanns det möjlighet att bli arkebuserad?"

- Hört på föreläsning

**"Jag är en magdansare.
Eller vänta, buktalare!"**

**Min IQ är ganska semi hög men det
syns inte på min akademiska nivå"**

- En ganska berusad schauvinist

**"Ingen kinkshaming finns här. Men
du skulle nog lite kunna söka upp
Bibeln istället"**

"Hur lagar man punsch?"

"Nåå...i princip e de ju punsch"

"Alla med de blir kul, vi kan hångla"

Lika som bär?

STYRELSE & FUNKTIONÄRER 2022

Ordförande: Tanja Rintala

Vice ordförande: Emil Eklund

Sekreterare: Valter Finnäs

Skattmästare: Jonathan Fagerholm

Infoansvarig: John Wik

Styrelsesuppleanter: Casper Widd och Nathalie Kjellman

Arkivarie: Ida Karlgren

Tutorer: Viktor Östman och Dominique Stålström

Kvartermästare: Dominique Stålström

Intendent: Emil Eklund

Papyrus chefredaktör: Saga Brummer

Nätansvarig: Ida Karlgren

Kaktusfogde: Saga Brummer

Kulturansvarig: Samuel Brander

Idrottsansvarig: Edvin Voutilainen

Miljöansvarig: Emelie Scahuman

HUS-ansvarig: Tanja Rintala

ISHA-ansvarig: Dritero Ferri

HSF-ansvarig: Jonas Berg

Studie- och arbetslivsansvarig: Eira Aalto

Jämlikhetsansvarig: Anni Holmberg

Årsfestmarskalk: Eira Aalto och Ida Karlgren

MÅNADS- OCH VALMÖTE II DECEMBER 2021

FASTLAGSTISDAG 2022

BRON ÖVER PICKALA Å

Lokalhistoria har varit ett ämne som alltid intresserat mig. Som liten fick jag höra historier från mor- och farföräldrar om gångna tider berättade med stor inlevelse. En av dessa historier är bron över Pickala å, som också skrevs ner till en bok. Boken, *Bron över Pickala å* (2009), är skriven av Samuel Panelius och denna text baserar sig i hög grad på boken.

För det första måste vi ta oss ut till den Västnyländska landsbygden, närmare sagt till Pickala i Sjundea socken. Från 1400- till 1800-talet var vattenståndet vid Pickala å betydligt högre än vad det i dag är. I dagens läge är det en smal å som rinner ut till havet men tidigare var det en havsvik, där det omöjligt kunde byggas en bro. Ett litet inlopp till Vikträsk var det enda stället som var smalt nog för en bro. Inloppet var också en naturlig plats för handel och där har under långa tider ordnats marknader på båda sidorna om ån vid Pickala.

Då det varken finns arkeologiska lämningar med tecken på hur bron sett ut tidigare eller kartor där man kunde se om det överhuvudtaget hade funnits en bro där tidigare så måste man förlita sig på enstaka resenärers brev samt andra bevarade texter. Det första tecknet på att det skulle ha funnits en bro vid Pickala å går att hitta i Jakob Teitts klagoskrift från 1555. Det som motsäger detta är skatteboken från Borgå 1576 där man uppåddat flöteskatt från Pickala. Flöteskatt betydde att bönder måste föra över hästar och människor vid Pickala å. Kan bron då ha varit tillfälligt ur bruk eller helt förstörd? Det går inte att säga med säkerhet. 1617 dömdes ett antal bönder vid gårdarna kring Pickala å för att de inte återbyggt bron över ån. Den stora frågan verkade vara vem som skulle betala för underhållet av bron.

Under den stora ofreden 1713-1721 brändes bron av den retirerande svenska armén. Bron byggdes dock upp igen av Ingå, Kyrkslätt och Sjundea socknar tillsammans på order av kapten Lossakov. Efter fredsslutet skulle dessa tre socknar dela på kostnaderna för underhållet av bron. Både Ingå och Kyrkslätt försökte bli av med sina andelar av betalningarna då de ansåg sig ha tillräckligt med egna broar att sköta. Först 1854 kunde Ingå bli kvitt betalningen av underhåll. I samband med detta gjordes det upp planer på en bro i sten men det visade sig att kostnaderna

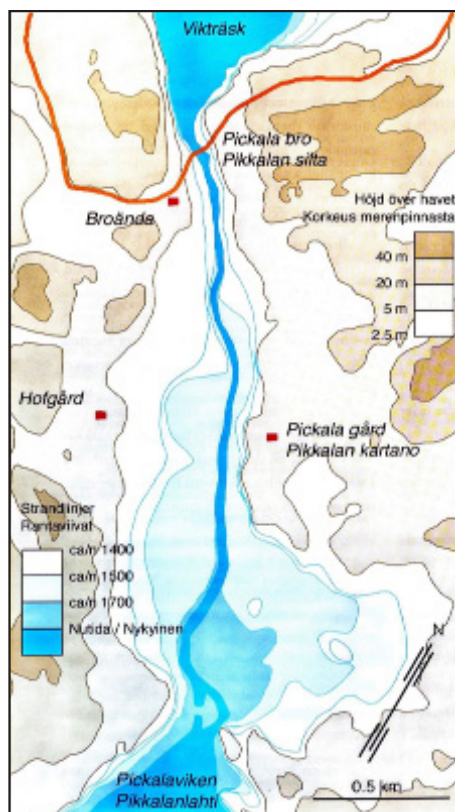
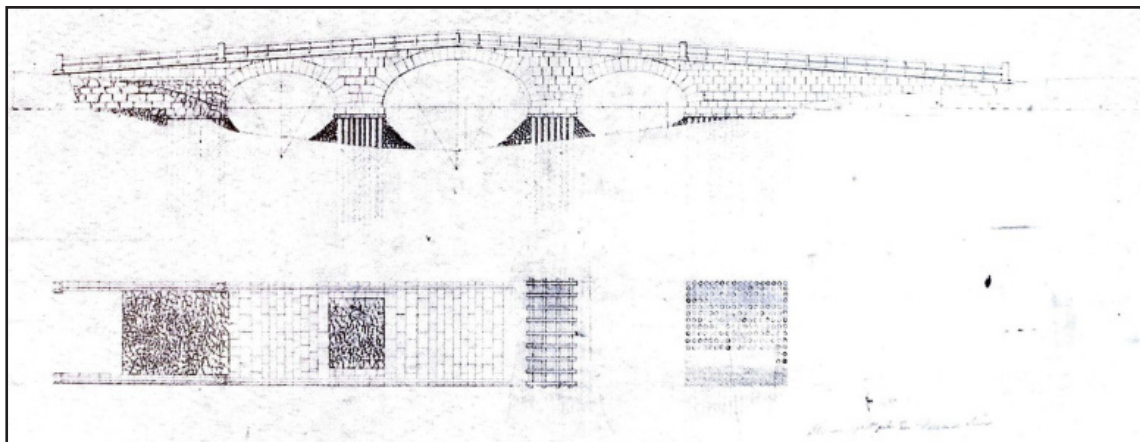

Bild över hur vattenståndet ändrat under 1400-talet till dagsläget.

Bild: *Bron över Pickala å*, Samuel Panelius

skulle ha blivit för stora. Även Kyrkslätt befriades från sina betalningar 1892 vilket gjorde underhållet mycket dyrt för Sjundea. Under 1900-talet insåg man snabbt att bron var för dålig för att hålla för biltrafik. 1936 gjordes det upp planer för en helt ny väg mellan Kyrkslätt och Sjundea men planerna lades på is då andra världskriget bröt ut.

Ritningar för en stenbro över Pickala å.
Bild: Riksarkivet

Ångbåtar blev ett viktigt sätt att transportera produkter och människor på under 1870-talet. Detta var innan tågnätverket byggts ut och då transporten av saker med häst och kärra var långsamt och dyrt. Det dröjde dock till 1884 innan den första ångbåten anlade vid Pickala gårds egna bro. Det var dock ingen lätt marknad att få lönsam och under perioden 1884-1903 gick det åtta stycken olika ångbåtar på ruten mellan Pickala och Helsingfors. Båtarna anlade inte vid mynningen nere vid havet utan seglade en bit upp för ån till Pickala gård där det hade byggts en gästbrygga. Det ordnades inte bara seglatser för varor och människor utan också expeditioner ut till landsbygden. Ett exempel på en sådan expedition är 1891 då Nylands Nation besökte Pickala.

Ångbåt som stävjar upp för Pickala å.
Bild: Sjundea Sparbank 1904

I dagens läge går det en nybyggd bro över ån. Bron är till för lätt trafik och fotgängare. Den nya bron finns till tack vare en stor insats av frivilligt arbete och frivilliga donationer. Bron är byggd för att passa in i den fridfulla miljön och är byggd i trä med stålbalkar som stomme.

Hur bron såg ut 1956 och hur den i stort sett ut under hela 1900-talet.

Bild: Museiverket, C-J Gardberg

Edvin Voutilainen

60^{år} GRATTIS DEREK!

Förutom att Historicus fyller 60 år i mars så fyller också föreningens hedersmedlem Derek Fewster 60. För att hedra Derek har vi sammanställt ett litet inslag i Papyrus (såklart!) bestående av publikens favorit stunder med Derek, saker han sagt samt hälsningar från oss till födelsedagsbarnet. Inslaget baserar sig på en anonym (eller inte så anonym) enkätundersökning som genomfördes under februari 2022.

Hur ska jag kunna välja ett bästa minne? Jag (Henrika) har känt Derek i trettio år. Med Derek har jag skrattat mycket över alla möjliga saker. Då jag pratar med Derek brukar jag också alltid lära mig något, och få något nytt att tänka på. Det är två viktiga saker med vänner tycker jag, och om jag inte minns alla samtal eller händelser så minns jag hur vi har skrattat hejdlöst och diskuterat engagerat.

”Bra minnen av Derek finns lika många som stjärnor på himlen”. Favoritminnen med Derek som Historicusare ville dela med sig bestod av både äldre och yngre minnen. Av denna saliga blandning hörde flera minnen ihop med diverse festligheter, vilket kanske inte är så överraskande – kort sagt: ”inget slår en vals med Derek till takten av Pohjois-Karjala klockan tre på natten”. Tequila shots, dansande till slavisk musik på efterfester och dryckestävlingar (som eventuellt inte gick så bra) nämndes. På fester har Derek också gjort annat än dansat – ”när vi stod ett gäng, varav några grät, på balkongen till Dystopin och Derek ville bara komma ut för att ta lite luft, men stannade för att lyssna på våra problem”. Flera studenter nämnde även Halloween-spökerien hos Derek och Krisse, som speciellt under coronapandemin varit de stora ljusglimtarna. För att inte glömma Dereks (eller borde vi kalla honom för Dersu?) undervisning både idag i historia och på 90-talet i arkeologi kan det konstateras att hans kurser alltid varit inspirerande och lärorika. Derek har alltid lyckats

förbrylla oss med sin kunskap och lärt oss nya saker, som att ”all historia vi lärt oss i lågstadiet är fake news”. Goda minnen som utflykter till medeltida ruiner i Östra Nyland med guidning av Derek och spännande resor till Makedonien beskrevs. ”Derek var inte säker om han med sitt pass skulle komma in i Makedonien och efter ett lyckat passerande över gränsen gick han till bakdelen av bussen med sin kuksa för att be studenterna fylla den med jallu för att fira”. Nu firar vi att Derek fyller 60 år, grattis Derkku!

MINNESVÄRDA SAKER SOM DEREK SAGT:

”Henkilö X ei ole ruotsinsyöjä”

”Then shalt thou count to U3040, no more, no less. U3040 shall be the number thou shalt count, and the number of the counting shall be U3040”

”Den faderliga välsignelsen” - Dereks beskrivning på sig själv då han som äldre studerande tog sig ännu en gång an uppgiften som Papyruschefred 1989 (och lämnade oss yngre efter första numret)

”Man ska inte tro på allt man läser”

”Varför dansar ni inte???”

”Värdelösa SISU! >:(”

”Ge hit toasten!” - Derek på skördefest efter reminiscens om en re-enactment av franska revolutionen, strax före resten av bordet kastar sig framför nämnda toast före Derek når den

”Sisu suger”

”Du borde skaffa ett liv!” - Derek åt en anonym student som åkte hem från jatkona före honom

Klockan 5 på morgonen. Nya studenthusets ”datarum”. Vi hade ombrutit 30-års skriften hela natten. När det äntligen var över konstaterade jag att detta var min sista deadline nånsin. Derek titta på mig och skratta: ”Mika – du kommer att ha att göra med deadlines resten av ditt liv!”. Sällan har väl nån haft så rätt...

Jubilaren i Kjøulo år 2005

HÄLSNINGAR TILL DEREK

- Hjärtliga Gratulationer önskar A. Z. Lahtinen!
- Derek, dina föreläsningar är de hetaste konversationsstartarna. Min släkt och mina vänner skulle kunna tros bli trötta på att höra om saker du berättat, men det är så intressant att det är omöjligt. Jag vågar inte ens räkna hur stor procent av kurserna jag har gått som du har hållit.
- Kära Derek! Tack vare dig blev jag forskare och ville studera arkeologi som biämne. Dina inspirerande kurser som Time and Space in Preindustrial Society och många kurser i arkeologi formade min historiefilosofiska förståelse. Det har varit ett privilegium att få vara din elev och att sedermera ha fått undervisa på olika kurser tillsammans med dig! Hjärtliga gratulationer och minst 60 goda år till önskas av Eva AW
- Tack för att du godkände mig i paleografi kursen fast jag sög på det :)
- Zum Beispiel!
- Gamers don't have birthdays, they level up! +10000 exp, Derek is now level 60!
- Never change! Vi ses på nästa efterfest <3 Historicus utan Derek är som Kalevala utan Väinämöinen
- Dereks undervisning har alltid inspirerat mig och fått mig att tänka på historia från olika och nya spännande synvinklar! Speciellt kurserna i historiebruk och nationalism var super intressanta!
- Du har de bästa kurserna på uni.
- Fun never goes out of style
- Så som Historicus är du också bäst!
- Grattis på födelsedagen Derek! Tack för att du alltid bidrar med samtal, skratt och annat stöd också som kollega på uni.
- Derkku! Hoppas du finns kvar för alltid! Under pandemin (och semi också studietiden) kan verkligen sägas att dina kurser, och allt annat varit en av ljusglimtarna!

Sammanställt av
Anni Holmberg

TORRA HÖRNAN

DET TORRASTE AV DET TORRA 2012–2022

JUBILEUM EDITION

Torra Hörnan-segmentet i Papyrus har ju som bekant samlat alla de bevingade citat som Historicus medlemmar har sagt eller hört. I detta Torra Hörnan jubileum-edition samlar vi alla de torraste citaten som har uppkommit i segmentet under det senaste decenniet.

Det är mycket guld som går att vaska fram ur denna samling citat. Därför har jag beslutat att dela in citaten i passande underrubriker som följer enligt detta:

BEST OF LÄROSTOLEN

"...av Aura å. Av Åbo å. Av ån som går genom Åbo!"
- Föreläsaren som ville verka påläst och övertygande.

"Ni är väl för gamla för att syssla med Papyrus..."
- Anonym professor under graduseminariet

"Om det blir krig är det sen ni som publicerar propagandan"
- Professor på graduseminariet

"En nyt välttämättä sano, että EU olisi kansallissosialistinen, mutta.."
- Föreläsaren går in på EU:s roll i dagens värld

"Sex säljer, även i vetenskapsvärlden"
- Föreläsare på kurs om vetenskapshistoria

Pick-up repliker delnæ

"Want some Turkish Viagra?" - Man 1 i basaren
"Wow, are you from Paradise?" - Man 2 i basaren

"What's your name?" - Starbucks-försäljerska till professor M.

"Spruta på mig!" - Herr Skattmästare

"Vi måste gifta oss innan du kommer nära det där hålet" - sagt klockan 3.33

THAT ESCALATED QUICKLY...

"Hur går det Karlman där i ugnen?" - Sitsen tog en intressant vändning

"Det kan nog hända att det var jag som rev upp livmodern, det finns bitar av den här" - Kvartermästaren inspekterar och städar

"Fem euro för indiankvinnan" - Hört på bokauktion

"Haha, hela Esplanaden är min!" - Bok- och vinkvällens stämning intensifieras

"Du vet väl att det enda vi kan göra för att hjälpa dig är att ringa polisen"
- Går bra det här med Skype

SANNINGAR OM LIVET

“Historia är något som berikar själens jag” - Oskar

“Jag har ju int berätta någo om ingenting”
- Studerande under sitt föredrag

“Öl e int gott. Öl e en livsstil. De e en gåva från himlen. De e ett av elementen världen e byggt på. Öl e kärlek, öl e ett hem, öl e yin och öl e yang. Öl e kort och koncist allting.
Det är Kosmos” - Basse

“I vår tröstlösa, ensamma och kaotiska tillvaro lyckas S. Thilman fånga det som för mänskosläktet samman – behovet av värme, svalka och balans.”

“Int tar man nånsin Karjala för att de e gott” - Regerande ordförande

“Knäbyxor is love, knäbyxor is life”

“Ja märker int mera när man är sitt bästa jag. Man e. O sen e man. O sen blåä”
- Anonym f.d. chefredaktör för svenska historiestuderandes språkrör

“En handväska är för liten om det inte ryms en vinflaska i den” - Ordförande emerita

“Om jag sku va jag sku ja int va mitt barn” - Anni

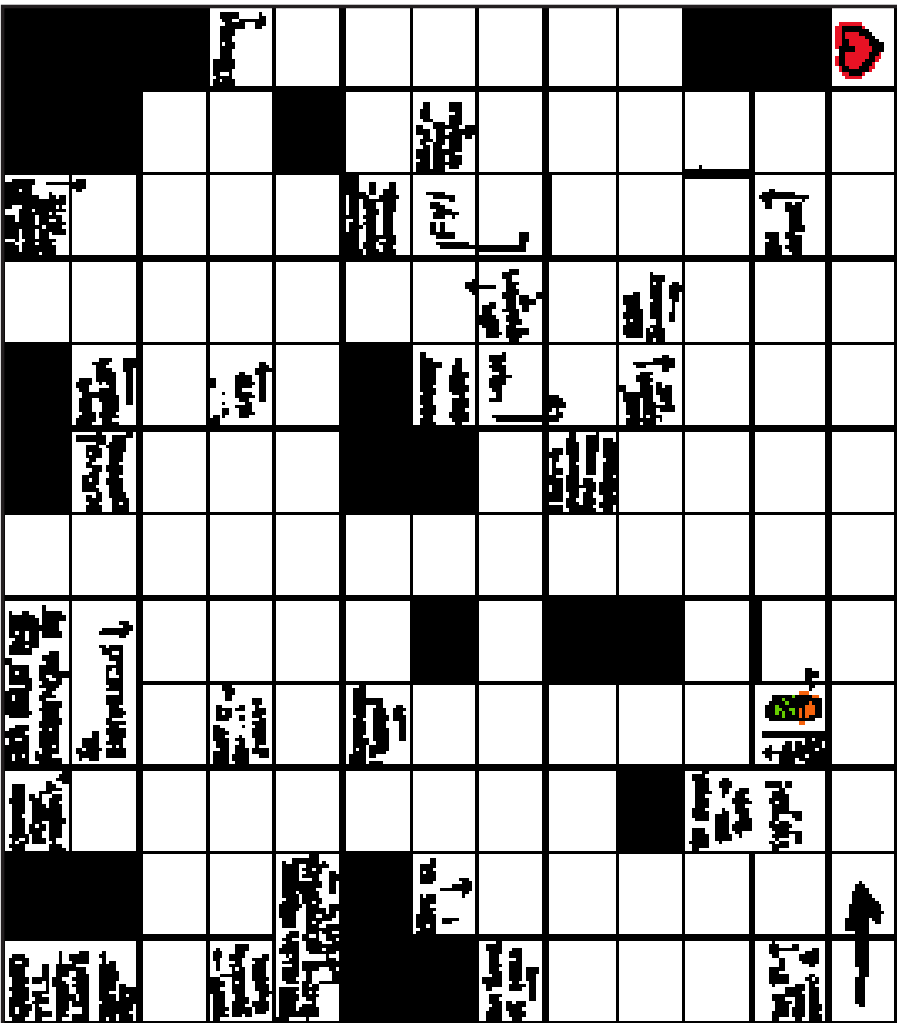
“Det är värre om Derek int approvar ens pojkvän än om ens pappa int gör det” - Hört på Historicus sillis

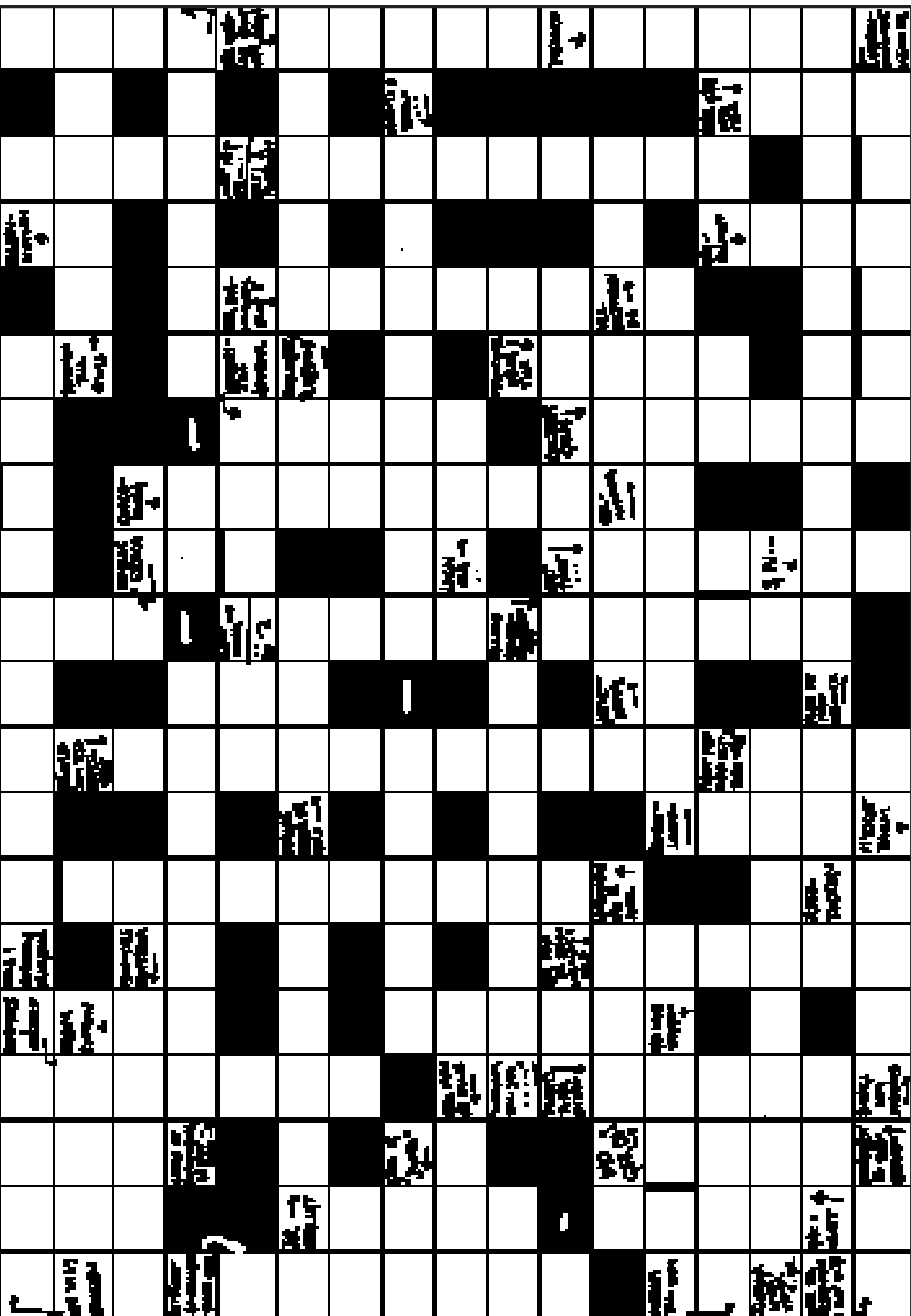
“Jag är alltid glad, men speciellt då när jag har druckit!”
- Gulis beskriver sitt sinnestillstånd efter sitsen

“Gäddan kommer alltid före måsen, vi är närmare havet än himlen” - Rubsi Ruben

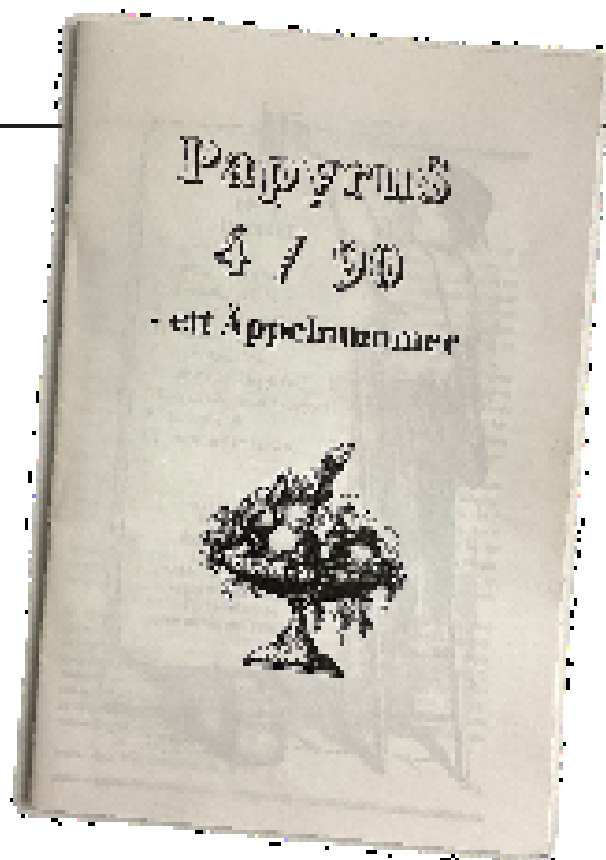
Sammanställt av
Emelie Schauman

KORSORD

Ida Karlsson

I begynnelsen var Papyrus.

Grattis Historicus!

tänk ut vi på Graaf

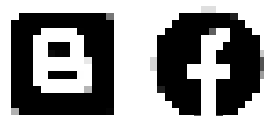
TMI

EVN AB

---

senior 2013

**HISTORIKER, ARKIVBYGGEN,
UTSTÄLLINGS- OCH
EVENEMANGSPLANERING**

EVN@EVN-AB.COM

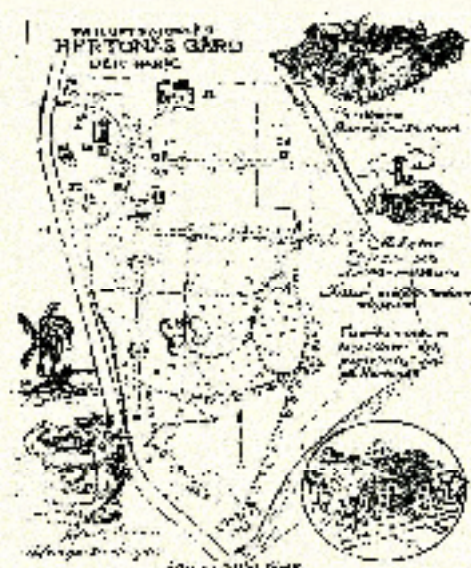
FN 0405227891

VÄLKOMNA TILL HERTONÅ

Hertonås-gård

DET FRÄMSTA GÅRDSMUSEET

Några kilometer från Helsingfors, norrut från Brändö, vid Hertonås vilken ligger Hertonås gamla gård. Trakten är en av de äldsta, historiskt kända boplatser man vet om. Sedan urminnes tider i händerna på den Jägerhornska knapadein, även kallad Hertonåsadeln, av sina förmögare och anstolta ständsbröder, har gården från början av 1700-talet gått genom många händer. I elva år från 1746-1756 ägdes gården av Augustin Ehrensvärd, Sveaborgs snällrike grundläggare, Viceamiral C. O. Cronstedt, kommandant på Sveaborg under 1808-1809 års krig innehade egendomen i två repriser. Under den senare perioden byggdes det nuvarande karaktärshuset i nyklassisk stil. Den vackra, gamla trädgårdsanläggningen torde även härstamma från samma tid. År 1859 sålde Cronstedtska arvingarna godset åt landskamreraren C. G. Bergbom. Hans son, lantbruksrådet J. G. Bergbom, föll i sitt hem ett offer för novemberterroren 1917.

Efter lantbruksrådets död förverkligade hans Anka och övriga arvingar en av honom närd önskan att de älderdomliga anläggningarna på Hertonås skulle för framtiden tryggas genom att överlämna området till föreningen Svenska odlings vänner i Helsingö. Föreningens strävan är att här skapa ett svenskt nyländskt hembygds museum - huvudbyggnaden med sina tjocka murar, reserverad för herrgårdskulturen, blir ett idealiskt museum. Omgivningarna äro värddiga. Trädgården, med sin parker, spegeldammar, ormbunkslundar och mäktiga huvudallé med dess långsmala gräsmatta mellan de smala gångarna är anlagd i renaste franska stil. Svenska odlings vänner har, då den mottog den vackra donationen, förbundit sig att bibehålla trädgårdsanläggningen i sitt ursprungliga skick. På en bergsknalle å mangården finnes redan uppförd en gammal väderkvarn från Täcktom gård i Ekenäs landsförsamling. Ett stycke från gården finnes ett utstakat och planerat område dit Knutsbacka gamla hemman från Sibbo har flyttats.

ÖPPETTIDER:

Öppettider:
maj - september
kl. 12.00-14.00.

Guidad tur kl. 14
varje öppettid!

Öppettiderna kan också ändras året
om gill:
till sje-ryggen
e-post: hertonasgard@guul.com

Utdrag
från
Svea
Nyländ.
4:12.
1923

Är inte herr och hustru Hertonås gård? - Sjetteklare! Dit vänta!

VILLA SKEPPET

Det unika huset Alvar Aalto ritade till sina
vänner Göran och Christine Schildt.

www.villaskeppet.fi

Guidade turer tisdagar, torsdagar och lördagar

KOMMANDE PROGRAM

12.3 Jubileumsårsfest på Sveaborg

8.4 HSF-kryssning

13.3 Sillfrukost på Nylands Nation

14.4 Kaktussits

19.3 Fest på klustret :))

25.4 Aprilmöte

PAPYRUS/HISTORICUS R.F.
Avdelningen för filosofi, historia och
konstforskning
Unionsgatan 38 A
PB59
00014 Helsingfors universitet

**UTRYMME FÖR HÄLSNINGAR, TECKNINGAR OCH
ANNAT STRUNT FRÅN JUBILEUMSÅRSFESTEN
12.3.2022:**
